

Výr Ulli poznává východní Krušnohoří

Putování na Geisingberg

www.ullihu.de

Geisingberg, to není jen životní prostředí mnoha rostlinných a živočišných druhů, ale také překrásná oblast pro cestování. Za každým kamenem je možné objevit něco nového a Luisina věž na vrcholu nabízí nádherný výhled na východní Krušné hory.

Naše putování začíná na nádraží v Altenbergu, kam se dá pohodlně dostat z Drážďan železnici údolím říčky Mohelnice (rychlodráhou až do Heidenau a odsud vlakem, to všechno za 1 až 2 hodiny) nebo také linkovým autobusem (linka 360, jede každou hodinu). Z Čech musíte autobusem linky Teplice – Drážďany. Odsud vede nejprve asfaltová silnice asi 800 metrů rovně ve směru ke Geisingbergu.

Komu se to zdá nudné, ten si může nejprve udělat malou odbočku do města Altenberg a potom zabočit vlevo k pince ve směru k hoře Geisingberg.

K pince samotné – velké, červeně zbarvené těžní jámě, která je při další jízdě směrem na Cínovec vidět ze silnice – se ale nedá dostat kvůli vysokému plotu a ceduli „Zákaz vstupu“. Každou středu ve 13.30 se koná prohlídka areálu pinky. Nezapomenutelný zážitek, který by si člověk neměl nechat ujít.

Silnice končí tam, kde se vlevo nachází stará budova továrny a vpravo poslední domy části obce zvané Polen (ostatní domy spolkla pinka, která se v důsledku těžby cínu v Altenbergu až do roku 1990 neustále zvětšovala). Nyní vylezeme rovně na první vrch – na Heidehübel. Odsud se nám naskýtá hezký pohled na čedičový vrchol Geisingbergu. Před mnoha miliony lety vládl naší oblasti sopečný oheň a kouř. Z kráterů se rozlévala láva, která potom někde vychladla, utuhla a vytvořila čedičové desky. Zbytkem takového sopečného výronu je právě Geisingberg.

Samozřejmě chceme na tento vrchol vylézt. K tomu musíme nejdříve z vrchu Heidehübel sestoupit do údolí. Po obou stranách cesty vidíme první horské louky. Protože nebyly tyto plochy mnoho let obdělávány (za účelem ochrany životního prostředí), navrací se sem pomalu mnoho typických rostlin horských luk. Všechny tyto plochy byly před několika lety znovu zahrnuty do přírodní rezervace „Geisingské horské louky“. Společně s ekologickými organizacemi a zemědělci o ně pečuje projekt ochrany přírody „Horské louky ve východních Krušných horách“, aby se tato kvetoucí krása mohla znovu rozšířit.

Nyní se dostaneme na okraj lesa, potom se cesta začíná vinout po svahu do kopce. Svah je tak prudký, že se na čedičových balvanech mohlo uchytit jen málo stromů. Ale mezi kameny žije mnoho rostlin a živočichů – lišejníky, kapradí, ještěrky, zmije obecné.

Na Geisingbergu se nachází malá výletní hospoda (ve středu a ve

čtvrtek je zavřeno, ovšem mimo školní prázdniny), stejně jako vyhlídková věž, která o 18 metrů převyšuje 824 metrů vysoký vrchol. Byla postavena již v roce 1891 a nazvána na počest saské královny jako „Luisina věž“. Pro výstup na ni si musíme koupit vstupenku v horské chatě. Na oplátku se nám shora naskytne při hezkém počasí přenádherný výhled – až za drážďanské údolí Labe k severu a na Labské pískovce a Lužické hory na východě. Jen za několika hezkých dnů v roce je možné pouhým okem rozpoznat dokonce i Krkonoše.

Nyní opustíme vrchol Geisingbergu po druhé cestě (vpravo od malého pavilonku). Za deště bychom tudy měli jít velmi opatrně, čedičové kameny mohou být pěkně kluzké. Na další odbočce zahneme ostře doprava. Hned nato přijde po levé straně stará závora. Tu musíš vzít vážně a nelézt za ní – je tam sráz do starého kamenolomu, který později ještě uvidíme zespoda. Ale v přírodní rezervaci tak jako tak chodíme jen po cestách! Jedna úzká vede velmi druhově bohatým smíšeným lesem, ve kterém rostou také vzácné rostliny a žije mnoho živočichů. Zvláště v mohutných bucích, které vidíme za další křižovatkou – tady se dáme doleva – si datli černí budují své dutiny, které jsou potom využívány také jinými druhy.

Již brzy dosáhneme starého kamenolomu s hlubokým jezírkem. Až do doby před 80 lety se zde těžil čedič a používal se jako štěrk pro železniční násypy. Celé hoře hrozilo nebezpečí, že bude odtěžena. Proto sbíralo ekologické sdružení „der Landesverein Sächsischer Heimatschutz“ peníze, koupilo Geisingberg, uzavřelo kamenolom a vyhlásilo celou oblast přírodní rezervací. Měli bychom za to být těmito lidem vděční. Vlevo od chaty, jež stojí u jezírka, vystoupáme nahoru k hlavní cestě a sledujeme ji na následující odbočce doleva. Za pramenem s vodou z Geisingbergu vyjdeme ven z lesa. Na tomto místě se kdysi nacházel velký lyžařský můstek, na kterém se konala německá mistrovství ve skocích na lyžích. Ale to už je dávno pryč. Mezitím se také sem dostaly znovu rostliny horských a vlhkých luk. Ještě kousek dále a půjdeme kolem druhově nejbohatší louky staré přírodní rezervace. Skrze okraj lesa můžeš v květnu vidět zářit upolíny. To je tzv. „vleková louka“, neboť zde překračuje lyžařskou sjezdovku stejně tak jako k ní náležející vlek. Dříve byla i tahle sjezdovka mezi lyžaři oblíbená – od zrušení železniční trati už jich sem ale mnoho nezavítá.

Na mnoha kamenných valech cestou poznáváme, že na nich byly v posledních letech vyřezány stromy. Valy na této louce měly dostat znovu více světla a tím i místa ke slunění zmije obecné, stejně tak jako místa se vzácnými liliemi a hvozdíky.

Konečně se dostaneme k další odbočce vedoucí na severozápad hory. Zde to znamená zahnout doprava, abychom poznali nejkrásnější horskou louku Saska. V květnu a červnu se zde můžeš kochat překrásným kouzlem květů: zlatožluté upolíny, fialové kohoutky luční a modrožluté černýše luční patří mezi téměř sto druhů rostlin, které zde rostou. Pěšina nazvaná po místním starém vědci Arturu Klengelovi vede stále okrajem louky dolů po kamenném valu. Čím dále tak jdeš od samotného Geisingbergu, tím menší bude účinek bazických vodních pramenů čedičové hory. Bazické

prostředí milující upolíny a orchideje budou vzácnější, místo nich nastoupí arnika a křížokvěté rostliny, které jsou lépe přizpůsobeny kyselé půdě.

Nyní se dostaneme na starou „Bärensteiner strasse“, dnes polní cestu, která zde probíhá paralelně s železniční tratí. Tady můžeme jít doleva a asi za půldruhého kilometru se dostaneme zpátky k nádraží v Altenbergu: doprava se jde směrem na Bärenstein (4 až 5 km) nebo k oboře Hartmannmühle (3 km), kde lze nastoupit na vlak projíždějící údolím Mohelnice. Nebo půjdeme malý kousek doleva a budeme sledovat vpravo vedoucí značenou cestu. Ta jde do údolí říčky Biela s velkou plavenou výsypkou (kde byla v 70. a 80. letech ukládána všechna hlušina z těžby cínu v Altenbergu). Za ní se rozprostírá přírodní rezervace „Weicholdswald“ – jeden z nejhezčích, přídě blízkých smíšených bukových lesů v Sasku. 4 až 5 km je to až k Základně péče o biotopy sdružení Zelená liga (Grüne Liga), kde se vždy v létě koná senný tábor.

Výletní cíle:

Putování pinkou:

Důlní naučná stezka kolem pinky, prohlídka - od května do října každou středu (1 až 2 hodiny) s neobyčejným pohledem z (jinak uzavřené) vyhlídkové terasy na horním okraji pinky, především výklad k historii dolování, shromáždění ve 13.30 na nádraží v Altenbergu nebo po předchozí dohodě – Tel. 0049(035056)31703, možná návštěva sousedního muzea hornictví.

Muzeum hornictví:

Přehled historie hornictví v Altenbergu, s krátkou prohlídkou štol (30 až 45 minut) a staré, funkční rudné prádlo, otevřeno od 10.00 do 16.00 kromě pátku Mühlenstr. 2, 01773 Altenberg, Tel. 0049-035056-31703; museum-altenberg@freenet.de

Prohlídková štola Cínovec:

Prohlídka starou důlní štolou trvající asi jednu a půl hodiny s působivými komorami (dobýváním rudy vzniklé dutiny), prohlídku zajišťuje odborný personál, přilba, plášť do deště a lampa (čelová lampa) budou vydány před prohlídkou, teplé oblečení (8 až 10°C) a pevné boty jsou důležité, prohlídky. úterky až neděle 10.00-15.00 (také mimo tuto dobu jsou možné prohlídky pro více jak 10 osob po předběžné objednávce), děti do šesti let v doprovodu rodičů.

Goetheweg 8, 01773 Altenberg OT Zinnwald, Tel. 0049-035056-31344
info@besucherbergwerk-zinnwald.de; www.besucherbergwerk-zinnwald.de

Kahleberg:

Se svými 905 m je třetí nejvyšší horou východních Krušných hor (vyšší je Pramenáč s výškou 909 m, 4 km jižně, stejně tak jako Loučná, 13 km jihozápadně, na české straně Krušných hor), při hezkém počasí nádherný

výhled na západ, sever a východ, lesy v okolí Kahlebergu byly po rozsáhlém odumírání stromů v minulých 20ti letech znovu vysazeny, bouda s občerstvením – tel. 0049-035056-3427, pro cestovatelské lenochy jezdí na Kahleberg také malý vláček (jízdní řád na www.altenberg.de/bimmelbahn.htm; Tel. 0049-01729715457)

Rybníky Galgenteich:

Velký a Malý Galgenteich: staré vodní nádrže, ve kterých byla uložena voda pro důlní závody, Nový Galgenteich: zásobárna pitné vody, voda sloužící k odpočinku tažným ptákům, výskyt hnízdivých ptáků mimo jiné kachny a volavky

Malý Galgenteich: přírodní lázně (vstupné - 2,50 euro pro dospělé a 1,50 euro pro děti), možnost občerstvení

Velký Galgenteich: půjčovna loděk (1 hodina=3 euro)

Kemp u rybníka Galgenteich: Tel. 0049-035056-31995

Na druhém břehu Velkého Galgenteichu se nachází rehabilitační klinika „Raupennest“ s veřejnosti otevřeným krytým bazénem.

Přírodní rezervace Weicholdswald/Bielatal:

S rozlohou 100 ha jeden z největších přírodě blízkých bukových lesů Saska, dnes zčásti přírodní lesní celek, kde nesmějí být poráženy žádné stromy, u silnice vedoucí údolím říčky Biela ještě velmi pěkné jedle (staré jedle jsou dnes velmi vzácné), přírodní potoční nivy na Velké Biele, údolí Malé Biely mezi rezervací Weicholdswald a Geisingbergem bylo dvacet let zasypáváno kamennou moučkou (odpadní produkty při těžbě cínu) – zde se znovu pomalu rozvíjí les, severně se v údolí Biely u Bärensteinu nachází základna péče o biotopy (BPBB/B) sdružení Zelená liga (Grüne Liga), kde se každoročně koná senný tábor, stejně tak jako další brigády k ochraně přírody (www.heulager.de; jens.grueneliga@web.de; 0049-035054-28649)

Přírodní rezervace Georgenfeldské rašeliniště:

Zbytek dříve velké rašeliništní oblasti na hřebeni Krušných hor, povalová cesta vede mimo jiné porostem kosodřeviny a kolem vzácných rašeliništních rostlin, naučná stezka

Otevřeno od Velikonoc do konce října denně od 9.00 do 17.00

Dospělí 1,80 euro, děti 1,30 euro, rodina 5 euro

Hornické sdružení za přírodu východních Krušných hor, Bielatalstr. 28, 01773 Altenberg, Tel. 0049-035054-29140, fv.osterzgebirge@t-online.de; pokladna: 0049-035056-35355

Okolí: porfyrová skála Lugstein (krásný výhled), trávníky smilky tuhé a skrovné horské louky

TENTO PROJEKT JE
SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKOU UNIÍ